

се касаятъ до военний пътъ прѣзъ Софійскій санджакъ, защото споредъ очертаването на границитѣ въ тая мѣстность прѣкарването на нови пътища за съобщение, вънъ отъ Рахманлийската, Ихтиманската и Пазарджишката кази, не е възможно.“

Прѣдседателя забѣлѣзва на г. Турскій пълномощникъ, че и вдиганій съ прочетения документъ въпросъ е вече рѣшенъ, нъ че при всичко това прѣдложението ще се напечати и ще се тури на дневенъ редъ за идущето засѣдание.

ПРОТОКОЛЪ № 17.

Засѣдание на 28/10 Иулия 1878.

Присѣтствовахъ всичкитѣ пълномощници.

Засѣданието се отвори на 3 часа.

Прѣдседателя напомня прошенията въ списъкъ № 12.

На първо мѣсто на дневний редъ стои отговора на турскитѣ пълномощници за новата редакция на чл. XVIII, който урежда въпроса за Котурската мѣстность и който се одобри на вчерашното засѣдание.

Кара Теодори паша обявява, че щомъ границата на тая мѣстность е сжщата, която е била начертана отъ англо-руссийската комиссия, нему не остава нищо да възрази и че той приема редакцията на Графа Шувалова.

Конгреса взема актъ отъ тоя отговоръ и минава къмъ въпроситѣ за подробноститѣ въ Батумското окръжие, които бѣхъ се отпратили въ делимитациалната комиссия.

Прѣдседателя на комиссията, Князь Готенлое, прочита слѣдующий документъ:

Комиссията рѣши да начертае южната граница при Батумъ по слѣдующий начинъ: тая граница ще тръгнува отъ руската граница по С. Стефанскій договоръ въ една точка на сѣверъ отъ Корда и на югъ отъ Артвинъ. Тя ще иде по права линия къмъ рѣката Чарукъ, ще прѣсѣче тая рѣка и ще мине на истокъ отъ Ачмшенъ, за да достигне по права линия С. Стефанската граница на югъ отъ Нариманъ и да остави града Олти на Руссия. Отъ тая точка при Нариманъ границата се засукса на въстокъ, минава край Тебребекъ, който оста-